

πλευρῶν εἰς φλέβα, ἐπὶ αἰμορραγιῶν τραυματικῶν, ἐπιλοχιῶν, γομαχικῶν ἢ ἐπιρρίνων, ἐπὶ ἀναιμίας, ἐπὶ καταληψίας μετὰ μανίας καὶ αἰσιτίας, ἐπὶ τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ καρκίνου κτλ. καὶ πάντοτε ἐπέτυχεν.

Καὶ ταῦτα μὲν βεβαίως ὁ 'Ρουσσέλ' ἤδη δὲ πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ περὶ τούτων καὶ περὶ τῆς πρακτικῆς χρησιμότητος τῆς τοῦ αἵματος μετεγύσεως ἢ παρὰ τῆς ἰατρικῆς Ἀκαδημίας ἐκλεχθεῖσα ἐιδικὴ ἐπιτροπὴ, συγκατεμένη ἐξ ἰατρῶν καὶ χημικῶν ἐπιστήμων.

Α. ΜΟΙ.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Τὰ πάντα ἀπώλοντο, πλὴν τῆς τιμῆς.

Ἡ φράσις αὕτη εἶναι συνήθης, ὅταν θέλωμεν νὰ παραστήσωμεν ἄνθρωπον, ὅστις ὑπέστη μὲν παντοσεῖδῃ ἀτυχήματα, ἀλλὰ παρηγορεῖται καυχόμενος ὅτι ἔσωσεν ἀλώβητον τὴν τιμὴν, ἀντιταχθεὶς ἥρωϊκῶς καὶ μέχρι ἐσχάτων κατὰ τῆς καταδρομῆς τῆς τύχης, εἴτε ἐν τοῖς ὅπλοις, εἴτε ἐν τῷ βίῳ. Ὑποτίθεται δὲ ὅτι ἔχει ἱστορικὴν καταγωγὴν ἀλλὰ κυρίως εἶναι μία τῶν κεκαλλιπημένων ἐκείνων διορθώσεων, ἃς ἐπινοοῦσιν, ἀκριτῶς ἐνίοτε, οἱ μεταγενέστεροι, ὅπως ἀπαθανατίσωσιν ἥρωϊκὴν τινα πράξιν. Εἶναι γνωστὸν ποίαν ἀκαδημαϊκὴν μεταμόρφωσιν ἔπαθεν ὁ ἄγροικος λέξις, ἣν ἐξεσφενδόνισε κατὰ τῶν νικητῶν τοῦ Οὐατερλῶ δὲ γάλλος στρατηγὸς Καμβρών, προσκαλούμενος νὰ καταθέσῃ τὰ ὅπλα, λέξις ἣν δὲν ἐδίστασε νὰ φιλοξενήσῃ καὶ νὰ ἐξυμνήσῃ ἐν τοῖς *Ἀθλοῖς* ὁ Βίκτωρ Οὐγὸς. Οὕτω πως ἠλλοιώθησαν, ἀλλ' οὐχὶ δι' ὁμοίους λόγους εὐσηχημοσύνης, καὶ αἱ πρῶται λέξεις τῆς ἐπιστολῆς, ἣν ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Φραγκίσκος Α' πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, εὐθὺς μετὰ τὴν ὀλεθρίαν ἐν Παβίᾳ μάχην. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Φραγκίσκος, οὐ μόνον ἀπώλεσε τὴν μάχην ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὗτος ἠχημαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ τροπαιούχου ἐχθροῦ καὶ μετηνέχθη ὡς ζῶν τρόπαιον νίκης εἰς Μαδρίτην. Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἱστορικὴ ἐπιστολὴ δὲν ἤρχιζε διὰ τῶν ἐν κεφαλίδι σημειωθεισῶν λέξεων, ἃς μετέπειτα καθιέρωσεν ἡ παράδοσις, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐπομένων: «Διὰ νὰ σὲ πληροφρήσω πόση εἶναι ἡ ἔκτασις τῆς ἀτυχίας μου, μάθε ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ἀγαθῶν μοι ἔμεινε μόνον ἡ τιμὴ καὶ ἡ ζωὴ.» Αἱ πολλαὶ αὗται λέξεις, γεγραμμέναι μάλιστα εἰς τὸ ἀρχαῖον γαλλικὸν ὕφος, δὲν ἐκρίθησαν ἄξια νὰ παραδοθῶσιν οὕτως ἀκαλλώπιστοι εἰς τὴν ἱστορίαν, ὡς μὴ ἀποχρώντως λακωνικαὶ καὶ συνεσφιγμέναι, κατὰ τὸ πρότυπον τῶν μεγάλων ἀποφθεγμάτων, καὶ διὰ τοῦτο συνεπυκνώθησαν εἰς τὸ σύντομον καὶ ἐκφραστικόν—«Τὰ πάντα ἀπώλοντο, πλὴν τῆς τιμῆς».

Α. Σ. Β.

ΒΑΘΟΜΕΤΡΟΝ

Πολλαὶ εἰσιν αἱ ἐπ' ἐσχάτων ἐφευρεθεῖσαι μηχαναὶ, ἐν ταύταις δὲ οὐχὶ ἀφανῆ κατέχει θέσιν ἡ μηχανὴ, δι' ἧς ἀνευρίσκεται τὸ βάθος τῆς θαλάσσης ἀνευ τῆς χρήσεως τῆς βολίδος. Ἡ μηχανὴ αὕτη ἐκλήθη *βαθόμετρον*, συνίσταται δὲ εἰς στήλην ὑδραργύρου, περιεχομένην ἐντὸς σωλῆνος ἐκ χάλυβος, εὐρυνόμενου πρὸς ἐκάτερα τὰ ἄκρα ἐν σχήματι πώματος (ποτηρίου)· τὸ κατώτερον ποτήριον σχηματίζεται ἐκ λεπτοῦ φλοιοῦ χάλυβδίνου. Ὁ ὑδράργυρος ὑφίσταται τὴν ἐπιρροὴν τοῦ θαλασσοῦ ὕδατος, ἀναλόγως τοῦ βάρους αὐτοῦ, οἱ δὲ βαθμοὶ τῆς ἐπιρροῆς ταύτης, οὐ σημειούμενοι ἐντὸς τοῦ μηχανήματος, δεικνύονται διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Οὕτως ὁ πλοίαρχος, ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος τοῦ πλοίου του εὐρισκόμενος, δύναται νὰ εὐρίσκῃ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης ἐφ' ἧς πλέει, χωρὶς νὰ ἔχη χρειαζὴν νὰ μετρήσῃ τοῦτο διὰ τῆς βολίδος. Τὸ βαθόμετρον ἐδοκιμάσθη δις ἐν τῷ ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ, τὰ δὲ ἀποτελέσματα αὐτοῦ ἐπεβεβαιώθησαν, ὡς ἀκριβέστατα, διὰ τῆς κοινῆς καταμετρήσεως. Ἐφευρέτης τοῦ βαθομέτρου εἶναι ὁ ἄγγλος Siemens. Ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐφευρε καὶ ἑτέραν μηχανὴν, δεικνύουσαν τὴν ἐπιρροὴν τῶν ὄγκων καὶ τῆς ἑλξεως· διὰ τῆς μηχανῆς ταύτης δύναται νὰ μετρηθῇ ἡ ἑλκτικὴ δύναμις τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, ἢ γεννώσαστὰς παλιρροίας.¹

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

26.—Διὰ τί τὰ νέφη μεταβάλλονται εἰς βροχὴν;

Διότι τὰ νέφη εἶναι ἀτμοὶ ὕδατος, οἵτινες ἀποψυχόμενοι συμπυκνοῦνται καὶ σχηματίζουσι σταγόνας ὕδατος, τὸ ὅποιον δὲν δύναται ἢ ἀτμοσφαῖρα νὰ ὑποβαστάξῃ, αὗται δὲ καταπίπτουσιν ὑπέικουσαι εἰς τὸ βάρος των. Πίπτει δὲ κατὰ σταγόναις τὸ ὕδωρ τὸ ὅποιον τὰ νέφη παράγουσι, διότι ἡ ἀτμοσφαῖρα ὑποδαιρεῖ αὐτό. Ἄν δὲν ὑπῆρχεν ἀτμοσφαῖρα, τὸ ὕδωρ τῆς βροχῆς θὰ κατέπιπτε σύσσωμον καὶ ὡς μία μάζα.

Θεοδόσιος ὁ μέγας, ὁ αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος, ὅστις κατὰ μίμησιν Τίτου τοῦ Οὐεσπασιανοῦ μάτην ἐνόμιζε παρελθούσαν τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας, ἐν ἧ μὴ ἔπραττεν ἀγαθόν τι ἔργον, ἐξέδωκε ποτε τὸ ἐξῆς διάταγμα· «Εἴ τις δυσφημεῖ ἢ τὸ ὄνομα ἢ τὴν κυβέρνησιν ἡμῶν, θέλωμεν ἵνα ὁ τοιοῦτος μὴ κολάζεται ταῖς ὑπὸ τῶν νόμων διὰ παρόμοια ἐγκλήματα δριζομέναις ποιναῖς, καὶ ἀπαγορευόμεναις τοῖς λειτουργοῦς ἡμῶν νὰ μεταχειρίζωνται